

demokrati, der ikke har ført til noget. EU har altså også ved afgørende lejligheder vendt palæstinenserne ryggen inden for den seneste periode.

For nylig så vi, hvordan EU med dansk støtte naturligvis afviste palæstinenserne sag mod sikkerhedsmuren ved Den Internationale Straffedomstol i Haag. Endelig valgte palæstinenserne at gå til en international domstol, de valgte en legal vej, og de fik opbakning fra FN's Generalforsamling. Danmark støttede det ikke, EU-landene støttede det ikke, men palæstinenserne valgte den vej. De fik en fuldstændig klar dom, der klart understregede, hvor ulovligt det, Israel gør, er, men altså uden dansk støtte, uden EU-støtte.

Det skal også nævnes, at der i oktober blev fremsat forslag i FN's Sikkerhedsråd til fordømmelse af Israels brutale fremfærd i Gaza. Hvad var reaktionen fra EU? Hverken Storbritannien eller Tyskland, som havde muligheden, støttede den fordømmelse af Israels fremfærd i Gaza.

Sidst, men ikke mindst: I EU-regi er Danmark en del af forhandlingerne netop nu om en ny partnerskabsaftale med EU's nabolande og periferi, og søreme om ikke Israel hører til blandt de lande, som EU ønsker et nærmere partnerskab med. Inden for den ramme vil EU og Israel gentage, at parterne deler de ædlest værdier, demokrati og menneskerettigheder og hvad som helst, for at det for alvor kan komme på tale at koordinere kampen mod sikkerhedstrusler, som det hedder, lave en udbygning af det økonomiske samarbejde osv. osv.

Derfor er det her sådan set bare en fuldstændig tilståelsessag. Det er et led i den efter vores opfattelse fuldstændig systematiske linje, der har været i den danske regering og i EU til fordel for Israel i den her konflikt.

Så kan man spørge: Er der ikke fejl på begge sider? Er det palæstinensiske selvstyre ikke korrupt? Foregår der ikke terroraktioner? Jo, fuldstændig korrekt. Der er bare én ting, man skal huske, og det er, at der er en ulovlig besættelse, og så længe den ulovlige besættelse foregår, er der mange ting, som man ikke kan tage stilling til og ikke kan tage stilling til på en ordentlig måde.

Det er meget svært at gøre de palæstinensiske myndigheder så ansvarlige for orden i deres eget hus, som de burde være, når de er udsat for en israelsk besættelsesmagt, som ikke alene myrder folk rundtomkring, sprænger fængsler i luften, afvæbner politiet, forhindrer, at man kan komme frem mellem de forskellige dele af Palæ-

stina, og f.eks. går ind på kontorerne og ødelægger skøderne på husene, sådan at man ikke lænere kan finde ud af, hvem der ejer husene i Palæstina. Helt bevidste aktioner gennemført af den israelske hær.

Det udgangspunkt, at der er nogle, der er besættede, og nogle, der er besat, er et udgangspunkt, som hverken hr. Jann Sjursen eller udenrigsministeren eller Venstre eller De Konservative ønsker at tage, og fordi de ikke ønsker at tage det udgangspunkt, ender de selvfølgelig også altid med at støtte den israelske besættelse.

Man har fundet en begrundelse for at afvise det her forslag i dag, den er, at Arafat er død. Var Arafat ikke død, havde man fundet nogle andre begrundelser. Konklusionen havde under alle omstændigheder været den samme.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Jeg vil bare sige til hr. Søren Søndergaard, der mener, at jeg ikke er blevet briefet ordentligt med hensyn til Enhedslistens stillingtagen til diverse associeringsaftaler, bl.a. associeringsaftalen med Marokko, som blev nævnt, at jeg udmærket er klar over, at Enhedslisten er gået imod. Jeg har faktisk selv været ordfører i forbindelse med nogle af de aftaler tidligere, hvor vi har haft de debatter.

Pointen er sådan set bare, at Enhedslisten, som ellers ikke holder sig tilbage med at fremsætte beslutningsforslag i Folketinget – og det er fint nok – ikke har fremsat forslag om, at man suspenderer Euro-Middelhavs-aftalen med Marokko eller andre af de her lande, som jeg talte om, eller at man suspenderer f.eks. interimaftalen med palæstinenserne. Det var det, der var min pointe i mit ordførerindlæg.

Havde man gjort det, kunne man sige, at man havde skåret alle over én kam. Det gør man ikke. Man fremsætter forslag om lige præcis at suspendere aftalen med Israel og ikke med de andre lande.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt gentage – og jeg ved godt, det er en kendsgerning, som en del af Kristendemokraterne folketingsgruppe ikke ønsker at se i øjnene – at Israel er en besættelsesmagt. Israel har besat et andet land, og som sådan har man altså i henhold til international lovgivning også nogle forpligtelser.